

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vincentii Lirinensis Galli, Pro Catholicae Fidei Veritate et
antiquitate, aduersus prophanas omnium hæreseon
nouationes Libellus**

Vincentius <Lerinensis>

Venetijs, 1549

De quibusdam desiderijs spectantibus ad fidem 8

urn:nbn:de:hbz:466:1-36089

nihil sum. Iacobus etiam in capite, in quo dicit: fidem sine operibus mortuam esse, appellat fidem simpliciter illam, quae est sine operibus. dicens: Quid proderit fratres, si quis dicat se fidem habere, opera autem non habeat: nunquid poterit fides saluare eum? Vnde patet, quod fides absque charitate aut bonis operibus appellanda est.

Propositio quarta Erasmi. Ioannis 3.

Sola fides purificat corda, redditque idonea, quibus creantur coelestis philosophiae arcana.

Propositio eiusdem quinta. Ioannis 8.

Sola credulitas uia est ad immortalitatem.

Propositio eiusdem sexta. Lucae 24.

Quid exigit Christus a suis nisi fidem. Censura.

Tametsi requiritur fides ad assequendam beatam immortalitatem, et ad cordium purificationem, ut docent sacrae litterae: non tamen eam solam ad hoc requiri adstruunt, sed potius oppositum. Vnde ait Iacob. apost. Videtis quoniam ex operibus iustificatur homo, et non ex fide tantum. Et Pau. Non enim auditores legis iusti sunt apud Deum, sed factores legis iustificabuntur. Quare propositiones cum huiusmodi exclusionem positae scripturis non consonant, quae ubique bona opera praedicant, et offendiculum eadem propositiones aptae sunt prestare pusillis: quasi uidelicet non sint fidelibus necessaria bona opera, sed sola fides sufficiat ad salutem.

Titulus 8. De quibusdam desiderijs ad fidem spectantibus.

Propositio Erasmi. i. in epist. praeposita. 1. Corin.

Vtinam illud saltem aperuisset Paulus, a quibus, quo tempore quo cultu, quo actu, quibus uerbis consecrari soleat panis ille mysticus, et sacrosanctum dominici sanguinis

3 DETERMI. SCHOL. PARISIEN.
nis poculum. Censura.

Curiosum est hoc desiderium & futile atq; impium, si ab existimatione procedat, qua credantur minoris auctoritatis esse multa à Christo per apostolos nobis uoce uerba tradita, quàm sint ea, quæ in scriptura sunt expressa. Sufficiens enim sunt per scripturam sacram determinata, qua saluti fidelium expediunt per eam determinari. Nec auctoribus Dionysio, Basilio, & Augustino in minori habenda sunt auctoritate, quæ à Christo ex apostolorum traditione 2. Thess. 2 ad nos usq; peruenere, de sacramentis & alijs multis, quæ quæ scripturis sacris definiuntur. Docet enim Apostolus tenendas esse institutiones apostolicas: non solum quæ scripturis exarantur, sed etiam quæ nudo sermone ab apostolis traditæ sunt. Reliqua uerò cõmodius & decentius relicta sunt dispositioni ecclesiæ, ut de illis definiat & determinet, prout tantorum sacramentorum dignitas, & ipsius ecclesiæ profectus exposcit.

Secunda eiusdem propositio in epistola preposita primæ ad Corinthios.

Vtinam Paulus aliquanto plus lucis nobis aperuisset, qualiter extent animæ semotæ à corpore, & ubinam extent: an fruatur immortalitatis gloria, an impiorum animæ iam nunc cruciètur, an eis subueniãt nostræ preces aut alia beneficia, an indulgentia summi pontificis subito liberentur à pœna, quod uideo multos super hisce rebus ambigere aut certe disputare, quod superuacaneum erat, si Paulus aperte definiuisset.

Censura.

Superuacaneum est hoc desiderium & periculosum, multis siquidem occasionem asserre potest scādali, tanquã quæ illic ponuntur, sufficienti scripturarũ testimonio nõ sufficiantur.

eiantur: cū tamen illa omnia satis sint per sacra eloquia de-
 finita, excepta ultima particula de indulgentijs. Nam quod
 anime iustorum post hanc uitam cum Deo regnent beatæ,
 monstrat Christus dicēs in die mortis suæ bono latroni: *Ho* *Luca. 23*
die mecum eris in paradiso. Et Paulus mori existimans *lu-* *Philip. 1*
erum, hincq; cupiens dissolui & esse cum Christo. Insuper
 cum angeli hoīum custodes, semper uideant faciem patris, *Matt. 18*
 qui in coelis est, ante diem iudicij: eadem rōne uident et aīe
 piorū, chirographo peccati iam pridē Christi morte subla-
 to. Docet similiter scriptura aīas impiorum supplicijs infer *Colos. 2*
 ni deputari, cum per beatum Iob dicitur: *Ducunt in bonis* *Iob. 21*
dies suos, & in puncto ad inferna descendunt. Et per bea- *Iudæ. 1*
 tum Iudam Thadæum de his, qui sectati sunt peruersa desi-
 deria, scribitur quòd sint ignis æterni pœnam sustinentes.
 De diuite itē Epulone scribit beatus Lucas, quòd mortuus *Luca. 16*
 sepultus est in inferno. At uerò qui ex hac luce cū Dei ami-
 citia migrarunt, nondum planè à scoria peccati expiati, ui-
 uorum iuuantur suffragijs, id qd' in euangelio Christus de- *Luca. 16*
 monstrat, dum suadens ut uiuentes, amicos sibi comparent
 de māmōna iniquitatis, qui eos, ubi defecerint, in æterna ta-
 bernacula recipiāt. Huc accedit quòd illi membra sunt cor *Ephe. 4*
 poris Christi, quare aliorum membrorū eiusdem corporis
 subsidio par est subleuari. Nam & hoc natura insitum est, *1. Cor. 12*
 ut ubi unum membrū patitur, reliqua membra compatiā-
 tur. Regius quoq; propheta idem insinuans in eorum per- *Psal. 118*
 sona, qui Deo sunt accepti, ait: *Particeps ego sum omnium*
timentium te, & custodientium mandata tua. Patet itaque,
 quòd uiuentium preces atq; alia benefacta magnopere illis
 succurrunt. Neq; tamen propterea asserendū est, quòd sem-
 per per indulgentias subito à pœnis liberentur. Nec hoc in

DETERMI. SCHOL. PARIEN.

suis bullis pontifices prætendunt, aut ex ui hmōi bullarum
 pōtificiarum sanè intellectarum id habetur. Nam cum non
 in destructionem, sed in ædificationē data sit potestas eccle-
 siæ, non pro quauis causa, oēs quorumcūq; pœnarum debi-
 tores per hmōi indulgētias protinus à debito pœnarum en-
 piuntur, etiam si sint in charitate. Vnde nulli mortalium ce-
 tum, quantum per quasuis indulgētias Deo satisfaciat pro
 pœnis, quæ peccatis debentur. Neq; tñ si certus indulgen-
 tiarum ualor fidelibus ignoratur, eam ob rem contemere-
 de sunt indulgētias, quas probauerunt sacra cōcilia
 pontifices, atque uniuersalis ecclesiæ consuetudo
 Ideoq; prodesse illas haud dubie tenendum est, quandoquā
 dem per ipsas uberes uirtutum fructus, & magna satisfac-
 tionis emolumenta christianis pueniunt. Quare hæc pro-
 positio exemplum noxijs dubijs in fide uacillantū inepte
 proponens, offendiculū præbet indoctis & infirmis dubi-
 tandi circa ea, quæ certa fide tenenda sunt: in quibus non so-
 lum superfluum est dubitare, & dubitando disputare, sed
 etiam illicitū. Quod si qui super his dubitant, inō nouis scri-
 pturis ueniūt instruēdi, sed legitimis supplicijs debet usque
 adeo impia temeritas coerceri. Disputare nihilominus de
 his citra hæsitacionem ad maiorem elucidationē ueritatis,
 si modo per eos talis fiat disputatio, quibus ex officio inci-
 bit, nō est temerarium aut illicitum: quin potius pium &
 expediens: & parati sint iuxta scripturam tanquam pasto-
 res & doctores rationem reddere de ea, quæ in eis est, fide
 & spe: & eos, qui contradicant, arguere.

1. Petr. 3

Tit. 1

Titulus 9. De lege ueteri.

Propositio Erasmi prima.

Marci 1.

CVM lex terrorem incuteret potius quàm amorem, quia